

## Henrik Ibsen: Strahovi

1. obnovite zgodbo drame
2. predstavite življenjsko zgodbo gospe Alvingove
3. pojasnite odnose med gospo Alvingovo in njenim možem, pastorjem Mandersom, Regino in Osvaldom
4. kaj so strahovi in koga mučijo
5. kako si razlagate zaključek drame

1. Zgodba se začne, ko zgodaj dopoldne v verandno sobo v Alvingovi hiši vstopi mizar Engstrand in prične nagovarjati svojo hčer Regine, naj gre z njim v mesto in mu pomaga pri delu v domu za mornarje, ki ga namerava odpreti. Regine ga zavre, saj k gospe Alvingovi pride pastor Manders. V pogovoru z njim mu Alvingova pove, da se je domov vrnil njen sin Osvald, ker je želel biti priča odprtju njenega otroškega zatočišča. Alvingova in pastor se pogovarjata o denarnih zadevah v zvezi z zatočiščem in Manders jo prepriča, da ga ne bosta zavarovala. Medtem v sobo pride Osvald in pogovor nanese na dogodke iz preteklosti. Ker pastor Manders obtožuje gospo Alvingovo raznih nepravilnosti, ki jih naj bi zagrešila v mladosti, mu le ta razkrije vso resnico svojega življenja, ki jo je bila dotlej skrbno čuvala. Medtem zavetišče po pastorgevi nepazljivosti zajame ogenj in do tal pogori še zadnji spomin na gospoda Alvinga. Alvingova ugotovi, da njenega sina ne muči zgolj to, da je brez ustvarjalnega navdiha. Ta ji prizna, da ima sifilis in mati mu pove, da ga je dobil od očeta. Alvingova ne ve kaj naj stori, sinu bi rada odvzela breme krivde, a ne more. Dokončno pa se Osvaldu ideali poderejo, ko izve, da je Regine, v katero se je zaljubil, pravzaprav njegova polsestra. Sonce začne vzhajati, Osvald sedi v naslanjaču. Gospa Alvingova ga vzhičeno sprašuje o čudovitem vzhodu in zatrjuje, da bo odslej vse drugače. Osvald je v temi, kar naprej ponavlja »Mati, daj mi sonca!« Ne vidi sončnega jutra, ne prepozna svoje matere...

2. Gospa Alvingova je vdova, ki se ni poročila iz ljubezni, temveč iz preračunljivosti, zaradi denarja. Živela z veseljaškim, lahkoživim, brezbožnim in nemoralnim stotnikom Alvingom. Alving je popival in imel druge ženske, zvezo je imel tudi z družinsko služkinjo Johanne. Ker je bila ves čas obremenjena z moževo podobo v družbi, je živela lažno srečno življenje. Njunega sina je poslala živeti drugam, ker se je bala, da bi moževi grehi prešli nanj. Služinja Johanna pa je medtem Alvingu rodila hčer Regine. Da bi prikrili sramoto, so služkinjo podkupili in jo odslovili. Johanne se je kasneje poročila z mizarjem Engstrandom pod pretvezo, da je oče male Regine nek mornar. Kmalu je umrla, Regine pa je k sebi vzela gospa Alvingova.

3. Stotnik Alving je bil nespodoben možki brez moralnih vrednot. Varal je svojo ženo, ta pa je njegove slabosti skrivala, ker se je bala za njegov ugled v družbi. Živela je lažen zakon in trpela ob tem.

Pastor Manders je družinski prijatelj Alvingovih in prepričan, da pozna razmere pri njih doma. V enem svojih kriznih momentov, se Alvingova po pomoč zateče k njemu, a jo zavrne in si domišlja, da so vse njegove sodbe pravilne. Šele ko mu Alvingova razkrije, kaj se pri njih v resnici dogaja, spozna veliko zmoto. Regine je nezakonska hči stotnika Alvinga in služkinje Johanne. Nekaj let je živela v mestu v oskrbi krušnega očeta Engstranda, ki pa zanjo ni najboljše skrbel. Potem jo je Alvingova vzela k sebi, jo vzgojila in izsolala. Ko pa Regine izve, da je hčerka Alvinga zapusti Osvalda in Alvingovo in se skupaj s krušnim očetom Engstrandom odpravi domov.

Osvald, sin gospe Alvingove in stotnika Alvinga je večino svojega življenja preživel v Parizu, tja ga je svoja mati poslala, da bi ga obvarovala očetovih grehov. Po očetu je kljub temu podedoval neozdravljivo spolno bolezen, prav tako pa tudi nagnjenje do zabav, pijače in žensk. Življenje doma ga duši, zato išče izhod v pijači in pri Regine. Mater spoštuje in pričakuje njeno pomoč, pričakuje celo, da mu bo pomagala umreti.

4. Strahovi mučijo gospo Alvingovo. To so neprestano moreči spomini na stotnika Alvinga, ki je v pogovorih še vedno živ, nihče v resnici ne ve, da je bilo njuno življenje s Helene lažno. Strahovi so dokazi o njegovi izprijenosti, ki jih čuti mati – ko slučajno sliši kako Osvald v sosednji sobi zalezuje Regine, kakor je stotnik Alving zalezoval Reginino mati Johanno. Po drugi strani pa naslov pomeni zahtevo družbe, ki od žene terja brezpogojno vdanost možu, brez spoštovanja človeškega dostojanstva. Družba zahteva, da žena navzven laže idealno uravnovešenost, čeprav je nesrečna.

6. Zaključek: Osvaldova bolezen že tako napreduje, da navsezadnje oslepi. Ker je prej Alvingovo prosil, naj mu pomaga umreti, zdaj ta ostane sama, v največji dilemi- sina odrešiti muk in ga pravzaprav umoriti ali vsak dan gledati kako trpi. Mu dati morfij ali ne...